

כל הגט פרק שלישי גיטין

מסורת הש"ס

(א) כבודות ב: לקמן ל:
 ודרש ב: (ב) [כבודות ב:
 אבודות לד.] (ג) כבודות ית.
 (ד) [מספסתא] (ה) כ"מ מ"ה.
 (ו) [מספסתא] (ז) ע"ש כבוד'
 ופסח"א י"ע.] (ח) [מספסתא
 ב"ש פ"ג ע"א] (ט) [דף
 י"ז ע"א] (י) ומכר ר"ל.
 (יא) [דף ב:] (יב) כמ"ל:
 שיהא, (יג) ונעין היטב
 ומספסתא כ"מ יב. ד"ה ואמר
 שמואל ומספסתא כבודות ית.
 ד"ה עשין.

תורה אור השלם

1. וְזֶה דִּבְרֵי הַשְׁמָטָה
שְׁמוֹת כָּל בְּעַל מִשָּׁה יִדּוֹ
אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרֵעֵהוּ לֹא
יִגַּשׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאֶת אָחִיו
בִּי קָרָא שְׁמָטָה לִּי:
דברים טו ב

גליון הש"ס

גמ' ביחידה לא
מוקמין. עי' פאה פ"ה
מ"ב ובר"ש שם: ואין
שביעית משמטתו. עי'
ברא"ש פ"ק למכות סימן
ג: תוס' ד"ה ביחידה
ובו אפי' רבנן. עיין לעיל
דף יג ע"א תוס' ד"ה והא:

מוסף רע"י

[illegible]

פסקי רי"ד

פייסותי' הרני מאמני
לומר דאבא באתי בתי
והו חזון אצלי ויכן
המיומן לערער ורביש זאנ
דאבא ניקום ונעמד אונט
דאמר דאמר הכי אבל
דאמר דאבא הכי אבל
היחוש אכספיל לטון איגלי
מילתא דארוס הות אמר
ורבא אס מרוב כנשווא
והביבא וימור ומוחו
יאמרו אלפליס
השניאה חביבה עליו אי כ
אמר רבא אי שילוי לי כ
קשקשא לי כי משו ביד
שילוי שן כפנוני או דלמא
כפנוני שן כפנוני לי כי
משו ביד שילוי שן כפנוני
של השתחילי ארשון משו ליה
או דלמא של כפנוני שן
כפנוני לי כי משו

[illegible]

כי משוו ב"ד שליח בפניו או שלא בפניו הדר
פפשטה "בין בפניו בין שלא בפניו שלחו מתם
בין בפניו בין שלא בפניו: ⁶ ההוא דאמר אי
לא אתינא עד תלתין יומין ליהוי גיטא אתא
ופסקיה מכרא אמר להו חזו דאתאי חזו
דאתאי אמר שמואל לא שמייה מתיא ההוא
דאמר להו אי לא פייסנא לה עד תלתין יומין
ליהוי גיטא אזל פייסה ולא איפייסא אמר רב
יוסף מי יתיב לה תרקבא דדינרי ולא איפייסא
איכא דאמרי אמר רב יוסף מדי תרקבא
דדינרי בעי למיתב לה הא פייסה ולא
איפייסא הא כמאן דאמר יש אונס בנגיטין
הא כמאן דאמר ⁷ אין אונס בנגיטין: **מתני'**
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני
להיות מפריש עליהן מחלקן מפריש עליהן
בבחזקת שהן קיימין ואינו חושש שמא מת
הכהן או הלוי או העשיר העני המתו צריך
ליטול רשות מן היורשים אם הלוח בפני ב"ד
ואינו צריך ליטול רשות מן היורשין: **גמ'** ואף
על גב דלא אתו לידיה אמר רב ובמכרי
בכחונה ולייה ושמואל אמר ובמזכה להם ע"י
אחרים עולא אמר הא מני ר' יוסי היא דאמר
העשו את שאינו זוכה בזוכה כולחו כרב לא
אאמרי במכרי לא קתני כשמואל לא קאמרי
בכחונה לא קתני כעולא נמי לא אמרי
" ביחידא לא מוקמינן ת"ר ⁸ המלוה מעות
את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש
עליהן מחלקן מפריש עליהן בחזקת שהן
קיימין ופוסק עמה כשער הזול ואין בו משום

מִי יֵהִי בָּהּ תִּרְקָבָה דְּדִינִיר וְלֹא אִיפִיכָא. אַע"ג דְּלִית לִיה אִין טַעֲמָה אֲוֹסָם בְּגִיטִין וְהוּי גַּט וְאִ"ת וְכִי יֵהֵב לָהּ נִמְי תִּרְקָבָה דְּדִינִיר אֲמַאי לֹא הוּי גִיטָא הֵא לֹא אִיפִיכָא וְאוּרִי דְּאִי לֹא פִיכָא לֹא מִשְׁמַע אִם לֹא אֲטַרֵם לִפְסִיכָה בְּדַרְבֵּי גָדוֹל וְאִי יֵהֵב לָהּ מִרָא מְרַקֵּב לִפְסִיכָה וְדַבְרֵם מִנְהָ אַע"ג שְׁלֵל נִפְסִיכָה:

במכרי א"א קתני. אע"ג דמוכר
נמי לא קתני מ"מ יחא
ליה לאוקמי בזמנה דא"יירי בכל כהנים
ומאן דמוקי לה במכרי משום דמוכר
לא קתני אע"ג דמכרי נמי לא קתני
משמע ליה מפרישין עליהן פסח בלא
שום יזכוי: **ביחידא** א"א
מוקמינן. אע"ג דשמואל פסיק בפ"ק
דב"מ (דף י"ב.) כרבי יוסי דעשו את
שלינו וזכה בזבחה מכל מקום מתסבר
ליה לאוקמי ממתינין * אפילו כרבנן:
ופוסק עמחן בשער הוול. כדמ' **דלע**
דלע"ג דלא פסק כמי
שפסק דמי ואין בו משום רצות אפילו
פוסק הרבה פחות משער הוול:

הא קמ"א אע"ג דלא פסק בוי.
 ואמ"ת הא נמי פשיטא דנפרק
 אחיהו נשך (שם דף עב:) אמר ר' יהודה
 שיכול לומר לו תן לי כזה או תן לי
 מעותי וי"ל דהתם שאומר לו בשעת
 הוול אכל הכא אפילו שמק עד שהוקר
 השער: **בבא** דבי ר' אית ליה א' ייחב
 איהו בוי' לרין דלסר רב צנפריסא
 צאחיו נשך (שם דף עג.) אע"ג דאית
 ציה מיוהא הכא התיירו משום תקנת
 רבין: **לא** שנו אלא בע"ה הבית בבבא.
 אפילו לרבנן דפליגי ארבי שמעון צבי
 הובב (שם דף מד.) וליה להו כל שהספק
 צידו ידו על העלוניה הכא לא גרע
 מבי ליה לא ייחב צבי נמי דפריש
 בקוטרס דהכא דלין לו למשור ממנו
 כלום לא מצי הדך ציה:

שממטתו ואם בא לחזור אינו חוזר נתייאשו הבעלים
שאינן מפרישין על האבוד אמר מר פוסק עמהם כשער
שמע לן אף על פי שלא פסק כמי שפסק דמי ואין
נמא כיון דכי לית ליה לא יהיב ליה כי אית ליה נמי
זן שביעית משמטתו דלא קרינא ביה לא יגוש ואם
אמר רב פפא לא שנו אלא בעל הבית בכחן אבל
א לחזור חוזר דתנן ^אנתן לו מעות ולא משך הימנו
נתייאשו הבעלים אין מפריש עליהן לפי שאין
שיטא לא צריכא ^בדאקון מהו דתימא אקנתא מילתא
לעזר בן יעקב אומר ^גהמלוה מעות את הכהן ואת
עליהן בחזקת אותו השבט ואת העני בבית דין ומת
ישראל ר' אחי אומר בחזקת עניי עולם מאי בינייהו
איכא

הַמִּצְוָה (לְקַח דָּף נט): עֲנִי הַמִּנְקָה בְּרָאשׁ הַיּוֹם וּמִזְוֹרוֹת חַיּוֹת וּעוֹפוֹת
 וּבִגְמָרָא דְשִׁנִּים אֲחוּזִין (ב"מ דף יג). הַשׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֵל יִלְקֹט כְּזוֹ
 תַּקְנָה עָשׂוּ: **כַּשֶּׁעַר הוֹל**. שֶׁאִם יִיחֲלוּ חִטִּין בְּשַׁעַת הַפְּרֶשֶׁת תְּרוּמוֹת
 הַפֶּסֶקִין צִעִינן עַד שֶׁיֵּאָר הַשֶּׁעַר וְכֵן פּוֹסֵק בְּשַׁעַת הַלּוּאָה בֶּכֶךְ וְכֵן
 בְּצִבְעֵלִים. כְּגוֹן שֶׁהִלּוּהוּ כְּדֵי שִׁיעוֹר תְּרוּמוֹת שָׁנָה זוֹ וְעַל מִנֵּת לִקְבֹּל
 הַסְּרוּן כִּסֵּם וְאַחֵר כִּי חָזְרוּ וּנְתַקְנוּ אֵין מִפְּרִישׁ עֲלֵיהֶם דִּיאֹשׁ דְּבַר
 הַפֶּסֶק כַּשֶּׁעַר הוֹל מִן יִיחָה צִדָּה גְּזִי שֶׁאֵר פּוֹסְקִין עַל הַפִּירוּת מִמֵּי
 אֶל פּוֹסֵק מֵעַתָּה כְּכַשֶּׁר הוֹל הוּא שֶׁאִם יִיחֲלוּ מִדְּמִים לָלוּ שֶׁהוּא פּוֹסֵק
 יִתִּי: **לֹא קְרִינָא צִיָּה לֹא יְגוֹשׁ**. שֶׁאִינוּ יוֹכֵל לְתוֹבְעוֹ כְּלוֹם: **בַּעַל הַצִּיָּה**.
 מִמֵּנו כְּלוֹם לִימָא לִיָּה לֹא מִשְׁכָּתִי: **אֲבָל כֵּהן חוֹזֵר צו**. לְדִיּוֹן דַּעֲשֹׂאוּהוּ
 זֶה וְנִמְיָאֵשׁ כְּכֵר עַלֵּי בָקָה: **מִהוּ דְמִימָא אֶקְנֵסָא מִינֵּהָ יוֹא**. דַּמְשַׁעְלוּ
 מִקְלָקֶלֶין לְגַמְרִי וְלֹא הוּי יֹאשׁ מַעֲלִיא קִמ"ל: **אוֹסֵה הַשֶּׁבַע**. שֶׁהִקְרִיב
 זֶה אֶת הַמַּעֲשֵׂרוֹת בְּשִׁבְלֵי הַקֶּרֶב לֹהֵם בְּלוּיָה: **בְּחוּקֶם עֲנִי יִשְׂרָאֵל**.
 שֶׁאֵר עֲנִיִּים יִפְרִישׁ וַיַּעֲבֹד דְּהוֹאִיל וְתַקְנָת עֲנִיִּים הוּא יִיחָא לְהוּ
 כַּשִּׁיעֲטֶרְכוּ הַלֶּכֶךְ כִּי גְזִי מִשְׁאֵר עֲנִיִּים לֹאֻ גִחַל אֶת הָעֲנִיִּים הוּא:
 עֲנִי

נו יכול להתעכב ויזן לזרכו בחר דבעיא פשטה בין בפניו בין שלא בפניו שלחו
 ידו: הווא אדמוא להו יא אדמוא דע להלחין זמין ליהו גיטא אחא פוסקיה מקברא
 נאמי: שמואל לא שכיח מתיא יא לא מצאנא המעברות לעבדו היהו אמי וקולן יא
 מ'יה שמואל לא שכיח מתיא הוונט טל אמי למיירי אמי: אמי: הווא אדמוא
 דע להלחין יו היהו גיטא מסיכא לא אפיסיה' פ' הנהג עמו ששא לא יפיס'
 דעשכשו וזוזו אחריה הובה: עליה ריעים כד שפתים' עמו ולא נהרגתו היהו טוען ואומר
 שהיה לי לישות עשיתי והיו אבל שיהרן כן אמרוט אן אפיסיה' אהא טען והיו
 ב' דקס מ'יה לב תרעבא דרינו' לא אפיסיה' פ' כיון שאמר אן אפיסיה' שו

מעותה להלואה בשעת דוחקם ומקש וא"צ; דלא אתו לדידה כן א"צ שאלו שבו וחתפו מעקבם לצמצם בתמימי כיון דלא אתו לדידה וכו' ליה ליהוי כן שאלה שבו וחתפו מעות תחת אומר דר במכריה בהנות ולוהו פ' כמו איש מאת מכרו שום כמכרי ותרומתו ומשטרותיו אלא להם הלכך כיון ומלתא פשטא היא לדידוהי ויהי אלו סתם אסאחור דעתא ע"הו וכו' דמטו לדידוהי דהוא אבל שטא כהנאו ולויים שזכא מכריה ואמר במזכה להן ע"ה אחר כ"ן מפרשים ומזכה להן על י"י אוהבו ואומר להן שזכא בעבור דקיימי ב' מצות נתינת חזור ונטיל כעבור חזבו: אתר ג' לעיונין כן יעקב אומר המלות שזכא ב"ד ומטו מפרשי לעיונין חזבו אתר השטתא ואלו שזכא בעני כ"י וזמא מפרשיין

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ו מהלכות
 גירושין הלכה כב סמך
 עשין נ טוש"ע אה"ע סי'
 קמב סעיף י'
נא ב ג מ"י פ"ט שם
 הלכה ח סמך שם
 טוש"ע אה"ע סימן קמח
 סעיף א'
נב ד מ"י פ"ו מהלכות
 מעשר הלכה ה סמך
 עשין אה"ע סי'

גג ה מיי שם הל' ז :
גד ו ז מיי שם הל' ו :
ח [מיי פ"ט מהל'
ציכורים הלכה ג'] :
נה ט י ב מיי שם הלכה
ז :

נו ל' מ"י פ"ג מהלכות
מכירה הלכה ד ופ"י
הלכה א סמוג עשין פז
טוש"ע ח"מ סימן קנ"ח
סעיף א וסי' רד סע"א:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible][illegible]

מעותה להלואה בשעת דוחקם ומקש וא"צ; דלא אתו לדידה כן א"צ שאלו שבו וחתפו מעקבם לצמצם בתמימי כיון דלא אתו לדידה וכו' ליה ליהוי כן שאלה שבו וחתפו מעות תחת אומר דר במכריה בהנות ולוהו פ' כמו איש מאת מכרו שום כמכרי ותרומתו ומשטרותיו אלא להם הלכך כיון ומלתא פשטא היא לדידוהי ויהי אלו סתם אסאחור דעתא ע"הו וכו' דמטו לדידוהי דהוא אבל שטא כהנאו ולויים שזכא מכריה ואמר במזכה להן ע"ה אחר כ"ן מפרשים ומזכה להן על י"י אוהבו ואומר להן שזכא בעבור דקיימי ב' מצות נתינת חזור ונטיל כעבור חזבו: אתר ג' לעיונין כן יעקב אומר המלות שזכא ב"ד ומטו מפרשי לעיונין חזבו אתר השטתא ואלו שזכא בעני כ"י וזמא מפרשיין

נו יכול להתעכב ויזן לזרכו בחר דבעיא פשטה בין בפניו בין שלא בפניו שלחו
 ידו: הווא אדמוא להו יא אדמוא דע להלחין זמין ליהו גיטא אחא פוסקיה מקברא
 נאמי: שמואל לא שכיח מתיא יא לא מצאנא המעברות לעבדו היהו אמי וקולן יא
 מ'יה שמואל לא שכיח מתיא הוונט טל אמי למיירי אמי: אמי: הווא אדמוא
 דע להלחין יו היהו גיטא מסיכא לא אפיסיה' פ' הנהג עמו ששא לא יפיס'
 דעשכשו וזוזו אחריה הובה: עליה ריעים כד שפתים' עמו ולא נהרגתו היהו טוען ואומר
 שהיה לי לישות עשיתי והיו אבל שיהרן כן אמרוט אן אפיסיה' אהא טען והיו
 ב' דקס מ'יה לב תרעבא דרינו' לא אפיסיה' פ' כיון שאמר אן אפיסיה' שו